

אללה דנו את העולם بلا עדדים והתראה. שאר בני העולם על פי עדדים, על מאמר התורה. חכמים שמכירם באומת ריוונאות, עליהם להזuir את בני העולם ולמת רפיה לבני אדם ולרפא את נפשם. אשריהם בעולם הזה את נפשם.

ואשריהם בעולם הבא!

בחדרש השליishi לצאת בני ירושאל וגוי. ששולט בו אוריא"ל, ממנה גודל, ושלש מאות ושים וחמש רבו מחות עמו כחובן ימות נשנה, ולכלם יש שלש מאות ושים וחמש מפתחות של אורות, מאותו האור שיצא מתוך החשמל העליון הפנימי הגנוו והגסטר שיטודות של אותיות קדשות עליונות של

השם הקדוש תלויות בו.

והוא סוד של איש פם, בעל הבית, איש האלים. פם - שם סיום וקשר של תפליין. ויעקב היה איש פם, ובධוקנו עופר סוד החשמל הפנימי העליון הטעיר והגנוו. וכל האורות הנסתרים העליונים הוא לוקם, ויזאים ממנה, וכל המהנות לוקחים אותן מפתחות של אותו האור שיצא מתחום החשמל.

ואותו האור כלול בשני אורות, והם אחד. אור ראשון הוא אור לבן שלא שולחת בו העין, וזהו האור הגנוו לאזכרים, כמו שנאמר (להלן צ) אור זרע לצדיק וגוי. אור שני הוא אור נוצץ ליהט בצדע אנשים, ונכללו שני אורות בצדע אחד ורתי אחד.

והאוריא"ל הקמינה הגדול הזה וכל אותם מחות נוטלים אותו האור, ומושם שבלול בשנים נקרא תאומיים. ועל זה שולט בו אותו המלך שנקרא בסוד של תאוימים, וכו' נתנה תורה, ומכאן נמשכות דרגות למטה, עד

דנו עלמא, بلا סחדין והתראה. שאר בני עולם על פום סחדין, על מימר אוריתא. חביבין דאשתחמודע באינון דיוינן, עליליו לאזהרא לבני עלמא, ולמייבב אסותא לבני נשא, ולאפי נפשיה. זבאין איןון בהאי עלמא, וזבאין איןון בעולם דאתי.

בחדש השליishi לצאת בני יישראל וגוי, (שמות ט) דשליט ביה אוריא"ל, רב ממן, ותלת מה ושתין וחמש רבו משירין עמיה, בחושבן יומי שטא. וכלהו אית לוז תלת מה ושתין וחמש מפתחן נהוריין, מהויא נהוריין דנפקא מגו חשמל עלאה פנימה גני וסתים, די רזין דאתוון קדיישין עלאין דשמא קדיישא, (דף ע"ח ע"ב) פליין ביה.

ויאוז רזא דאיש פם, מאירה דביתא, איש האלים. פם: דמן סיומה וקשר דתפליין, (בראשית כה) ויעקב איש פם הרה. ובධוקניה, קיימא רזא דחסמל פנימה עלאה טمير וגני. וכל נהוריין סתימין עלאין נקייט אויה, ונפקי מגיה, וכלהו משירין נקייט איןון מפתחן נהויא נהוריין דנפיק מגו חשמל.

והחיא נהוריין, כליל בתرين נהוריין, ו איןון חד. נהוריין קדמאה, אויה נהוריין חורא, דלא שלטה ביה עינא, ורק אויה נהוריין דגני לצדיקיה. כמה דעת אמר (תהלים צ) אור זרע לצדיק נחניא, אלהו תנינא, אויה נהוריין לאזכיר וגו'. נהורי תנינא, וכלילו סומק. ואתכלילו תרין נהוריין חד, וחווי חד.

ונחאי אוריא"ל רב ממן, וכל איןון משירין, נטלי והוא נהוריין, ובגין דכליל בתرين, אקראי תאומיים. ועל דא שלטה ביה, והוא מזל לא אקראי ברזא דיליה תאומיים, וביה

שעוזלים בשמות להגיה לכאן
את הארץ.

כל שאר הפלות אין להם פה
ולשון, ולויה יש פה ולשון כלולים
באחד, ועל זה בתורה, (יהושע א)
והגיון בו יומם ולילה בחוב. יומם
- פניגר לשון. לילה - פניגר פה.
והכל כלול אחד, ובכל עולה
תואמים.

תומים בתוכו, ועל סוד זה פתוח
תומים, (בראשית כה) והנה תום
בבטענה. אם אמר ששביל
שניהם הוא אמר - לא כן, שהרי
עשוי לא עליה בסוד זה. אלא
בשביל יעקב הוא אמר, ושבח זה
שהיה במעיה של אמתה הצדקת
משבח הכתוב. ומושום שהיה שם
אותו רשות, הספק ממש אלף.
ונבל סוד אחד. יעקב נטול בסוד
שלו שני חידשים - ניס"ן ואי"ר,
והוא נבל בסוד של סיון שהוא
תואמים. עשו נטול בסוד שלו שני
חידשים - פמ"ז וא"ב, והוא לא
נמצא ונבדך, שהרי אלו לאיו
שלו, ואפלו באב תשעה ימים הם
שלו, ולא יותר, ונבדך ולא נמצא,
ואינו בסוד של תואמים, אלא
נפרד לבדו וסתה לצד אחר באפס
ושממה, כמו שנאמר (תהלים ט)
האויב פמו חרבות לנצח.

ומושום שיעקב הוא תואמים,
ונתנה תורה לבניו בחידש תואמים,
תורה שבכתב ותורה שבבעל פה,
בחיקש השלישי, לעם השלישי, ברכות
ברכות שלישיות, תורה משלשת
- תורה נביים וכתיבים. והכל
אחד.

בחידש השלישי וגוי. פרשה זו
בפסקו זה פרשו אמתה למטה.
שנה ורביה חייא, באותו זמן

בחידש השלישי וגוי. פרשתה דא בהאי קרא אוקמונה ליה לעילא. פאני

אתה היבת אוריתא. ומפניו אתמשבאן דרגין
למתה, עד דסלקין בשמהן, (ס"א לאנהנא) לאנחרא
עלמא.

כל שאר מזלי, לית לון פה ולשון, והאי אית
לייה פה ולשון בלילן בחדרא. ועל דא
באורייתא, (יהושע א) והגיון בו יומם ולילה כתיב.
יומם, לקלבל לשון. לילה, לקלבל פה. וכלא
כליל בחדרא. ובכלא סליק תאומים.

תומים בתיב, ועל רזא דא כתיב תומים, (בראשית
כח) והנה תומים בבטענה. אי תימא
דבגין פרינוייהו קאמער. לאו הци, דהא עשו
לא סליק ברזא דא. אלא בגין יעקב קאמער,
ושבחא דא, דהוה במעה דההיא צדקת, קא
משבח קרא. בגין דהוה תמן הוא רשות,
אספלק מטען אלף.

ובלא רזא חדא. יעקב נטיל ברזא דיליה, תרין
ירחין ניס"ן ואי"ר, ואתפליל אליו
ברזא דסינן, דאייהו תאומים. עשו, נטיל ברזא
דיליה, תרין ירחין תפמי"ז א"ב, ואיהו לא
אשרכה, ואתאביד, דהא אלוייל לאו דיליה
הוא, ואפלו א"ב, ט' יומ אינון דיליה, ולא
יתיר, ואתאביד, ולא אשרכה, ולאו אייהו
ברזא דתאים, אלא אתפרש לחוזיה, וסתא
לסטרא אחרא באפיקה ושמהו, כמה דעת
אמר, (תהלים ט) האויב פמו חרבות לנצח.

ובגין דיעקב אליו תאומים, אתה היבת
אוריתא לבניו בחידש תאומים,
ואורייתא ברזא דתאים, תורה שבכתב,
ותורה שבבעל פה. בחידש תלמידאי, לעם
תלמידאי, ברגין תלמידאי, תורה תלמידאי:
תורה, נביים, כתובים. וכלא חד.